

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

MAIRONIS

PAVASARIS

*Pavasario saulė prašvito meiliai
Ir juokiasi, širdį vilioja;
Iškilo į dangų aukštai vieversiai —
Čyrena, sparneliais plasnoja.*

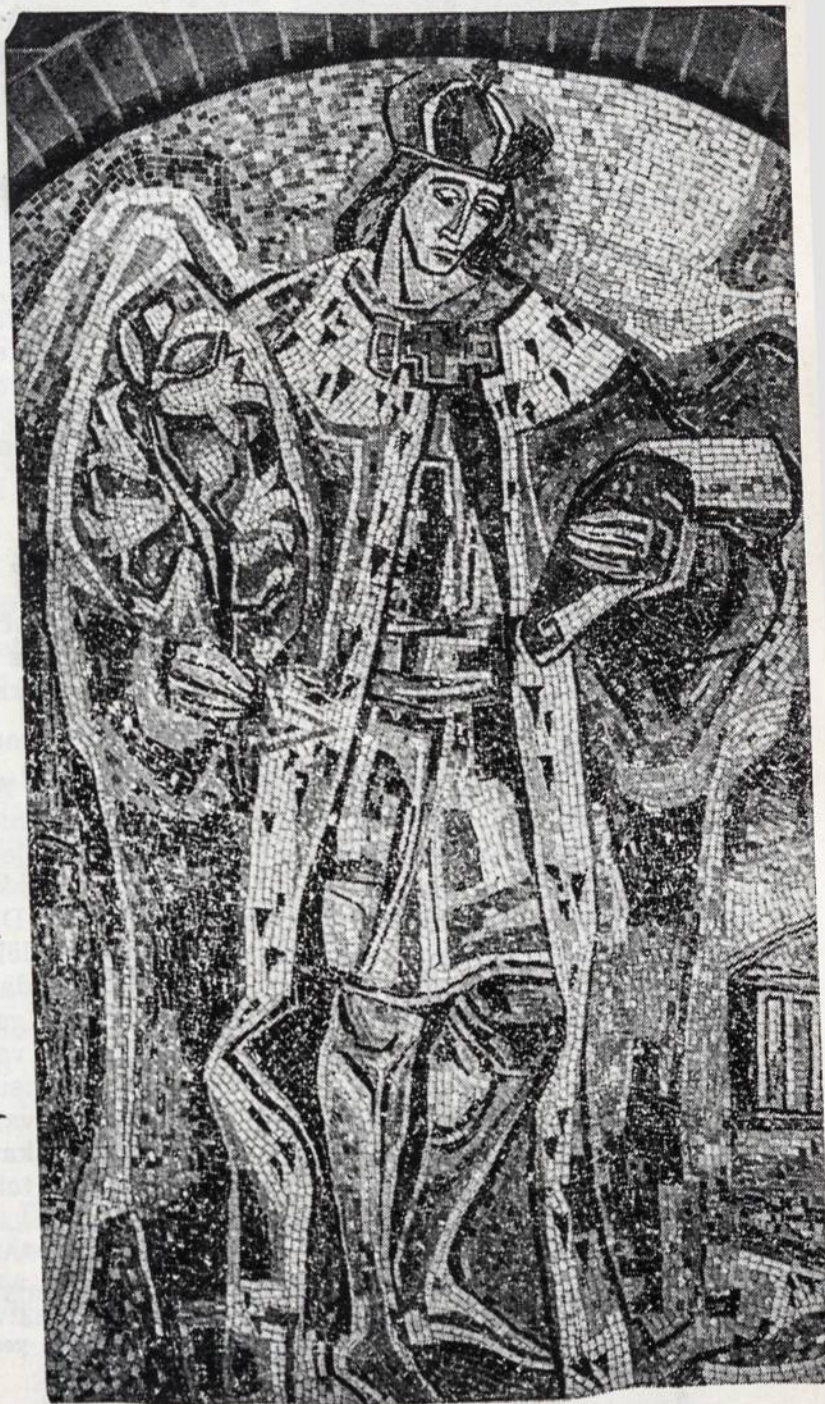
*Išaušo! Išaušo! Vėjelis laukų
Bučiuoja, gaivina krūtinę;
Pabiro, pasklido žiedai ant laukų —
Vainikų eilė pirmutinė.*

*Taip giedra ir linksma! Tiek švie-
čia vilties!
Vien meilę norėtum dainuoti,
Apimti pasaulį, priglaust prie širdies,
Su meile saldžiai pabučiuoti!*

Šv. Kazimieras

Ados Korsakaitės mozaika marijonų „Draugo“
namo koplyčioje, Chicago, III.

NR. 14
BALANDIS
(APRIL)
7 D.
1962 M.
43-JI METAI

KANČIOS SEKMADIENIS

Kintamoji šv. Mišių dalis

Ižanga (Ps. 42, 1-2)

Dieve, daryk man teismą ir vesk mano bylą prieš nešventus žmones; nuo klastingo ir nedoro žmogaus gelbėk mane. Juk tu, o Dieve, esi mano stiprybė; kam tu atstūmei mane? kodėl aš vaikščioju nuliūdęs, neprietelio slegiamas? (Ps. 42, 3). Siųsk savo šviesą ir savo ištikimybę. Jos teveda mane ir tenuveda mane į tavo šventąjį kalną ir į tavo padangtes. Dieve, daryk...

Malda

Meldžiame, visagalis Dieve, maloniai pažvelk į savo šeimą, kad ji, tavo padedama, tvardytų kūną ir, tavo globojama, sergėtų sielą. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Lekcija (Žyd. 9, 11-15)

BROLIAI: Kristus, atėjęs kaip vyriausias būsimųjų gėrybių kunigas, per didesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankų darbo, tai yra, ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ar versių krauju, bet savo krauju įėjo vieną kartą už visus į šventyklą, radęs amžiną atpirkimą. Nes, jei ožių ir jaučių kraujas, šlakstant, pašventina suteptuosius, apvalydamas kūną, kaipgi daug labiau kraujas Kristaus, kurs per šventąją Dvasią aukoją pats save nesuteptą Dievui, apvalys mūsų sąžinę nuo mirusių darbų, kad mes tarnautume gyvajam Dievui. Ir todėl jis yra naujos sandoros tarpininkas, kad, įvykus mirčiai, atpirtų nuo padarytųjų po pir-

mą sandora peržengimų, pašauktieji gautų amžinosios tėvonystės pažadą Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

Gradualas (Ps. 142, 9 ir 10)

Gelbėk mane nuo mano neprietelių, Viešpatie. Mokyk mane vykdyti tavo valią. (Ps. 17, 43-49). Dievas, kurs už mane atkeršijo ir pavergė man tautas. Tu, kurs išlaisvinai mane nuo mano neprietelių ir iškėlei mane viršum besipriešinančių man, išgelbėjai mane nuo žmogaus smurtininko.

Traktas (Ps. 128, 1-4).

Daug užpildinėjo mane nuo pat mano jaunystės, taip tesako dabar Izraelis: Daug užpildinėjo mane nuo pat mano jaunystės, bet nenugalėjo manęs. Ant mano nugaros arė arėjai, vedė ilgą savo vagą, bet teisingasis Viešpats sukapojo bedievių virves.

Evangelija (Jono 8, 46-59)

ANUO METU: Kalbėjo Jėzus žydų minioms: Kas iš jūsų gali įrodyti manyje nuodėmę? Kada aš sakau jums tiesą, kodėl jūs manim netikite? Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių. Jūs todėl neklausote, kad neesate iš Dievo. Žydai atsakė ir jam tarė: Argi ne teisingai mes sakome, kad tu samariebis ir velnio apsėstas? Jėzus atsakė: Aš neesu velnio apsėstas, aš gerbiu savo Tėvą, o jūs darote man negarbę. Aš neieškau savo garbės, yra, kas jos ieško ir teisia. Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADARBIŲ DRAUGIJOS SAVAITRASTIS

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill. Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius. Tuomet žydai tarė: Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Mirė Abraomas ir pranašai, o tu sakai: Jei kas laikys mano žodžius, tas neragaus mirties per amžius. Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kurs mirė? Ir pranašai taip pat mirė. Kuo tu dediesi? Jėzus atsakė: Jei aš pats save garbinu, mano garbė niekai. Yra mano Tėvas, kurs mane garbina, apie kurį jūs sakote, kad jis esąs jūsų Dievas. Bet jūs jo nepažįstate, o aš jį pažįstu; ir jei sakyčiau, kad aš jo nepažįstas, būčiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikau jo žodžius. Jūsų tėvas Abraomas džiaugėsi, kad jis turėjo matyti mano dieną; jis ją matė ir džiaugėsi. Tuomet žydai jam tarė: Dar nė penkių dešimčių metų nesusilaukei ir matei Abraomą? Jėzus jiems atsakė: Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums, anksčiau, nekaip buvo Abraomas, aš esu. Taigi, jie ėmė akmenų, kad į jį mestų, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš šventyklos.

Aukojimas (Ps. 118, 17 ir 107)

Gera daryk savo tarnui, kad aš būčiau gyvas ir sergėčiau tavo žodžius. Aš esu smarkiai užgautas, Viešpatie; sergėk mane gyvą, kaip esi pasakęs.

Tylioji malda

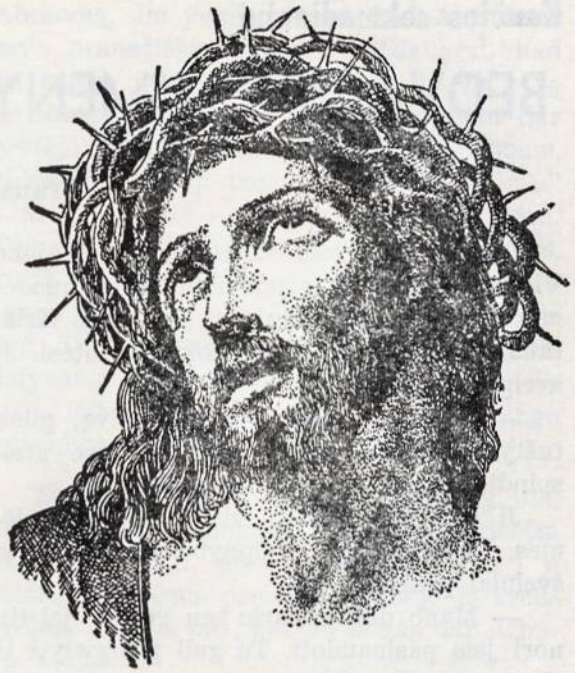
Šios dovanos, meldžiamie, Viešpatie, ir mūsų kalčių ryšius tegul atleidžia ir teužtikrina mums tavo gailėstingumo malones. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Prieš Komuniją (1 Kor. 11, 24-25)

Tai yra mano kūnas, kurs bus už jus išduotas; ta taurė yra naujoji sandora mano kraujuje, sako Viešpats: tai darykite, kiek kartų priimsite, man atsiminti.

Malda po Komunijos

Būk prie mūsų, Viešpatie, mūsų Dieve, ir nuolatine pagalba apsaugok tuos, kuriuos savo šventomis paslaptimis atgaivina. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

G I E S M Ė

*Siela užšalus, kodėl neliepsnoji,
Ko nesutirpsti, širdie žmogiškoji?
Tavasis Jėzus meilės ugnį naują
Tekina kraują.*

*Tos meilės ugnis Jį numirti veda
Ir gėdos medį Jam ant pečių deda,
Nuplaktas Jėzus vos kryžių kyloja,
Klumpa, vaitoja.*

*Budelių klauso, noroms gula, klojas,
Patsai ištiesia ir rankas ir kojas.
Ant kryžiaus Jėzus vinimis prikaltas,
Niekas nekaltas.*

*Ai, medį mielas šį Kūną švenčiausią
Leisk mums ant rankų Jėzų maloniau-
[sią.]*

*Mes Jį padoriai kape palaidosim,
Ir apraudosim.*

*Tegul man širdis į ašaras tirpsta,
Kad taip sunkioje kaltybėje mirksta.
Labai gaudžiuosi kaltybės regėdams,
Tave mylėdams.*

*Garbinkim Jėzų, mes niekais pavirtę,
Už visus vargus, sopulius ir mirtį,
Kuriuos kentėjo dėl mūsų piktybės,
Pats be kaltybės.*

BEDVASIAI AKMENYS PRIEŠ DIEVO SŪNŲ

Pranas Garšva

Angelė Folinjetė kartą matė regėjime Viešpatį Jėzų. Ji mąstė apie savo nuodėmes ir varganą gyvenimą, nes prieš Kristaus šventumą ji tikrai tokia jautėsi. Ji kreipėsi į Jėzų:

— Viešpatie, matai mano galvą, pilną tuštybės. Matai mano akis, kuriose atspindi nedorumas ir pavydas...

Ji išpažino Kristui visas savo nuodėmes, netobulybes, silpnybes. Bet Jėzus švelniai prabilo:

— Mano dukra, turiu tau vaistų, jei tik nori jais pasinaudoti. Tu gali pasigydyti iš visų savo silpnybių.

Jis išaiškino Angelei, kaip reikia prisitaikyti sau Jo mokslą, Jo pavyzdį, Jo gyvenimą ir kančią, kad ji visu savo gyvenimu tarnautų tik Dievui ir gyventų tik dėl amžinybės. Pagaliau pridėjo:

Nerasi jokios bausmės, jokios ligos ir jokio nusikaltimo, už kuriuos aš nebūčiau sumokėjęs brangiausia kaina. Aš kentėjau už visas žmonių nuodėmes, už kurias tu ir kiti turėjo kentėti amžinas bausmes. Nesirūpink, bet eik su manim, įsižiūrėk į mano pralietą kraują, iškenėtas kančias ir būsi amžinai laiminga.

Jis — be nuodėmės

Viešpats Jėzus jau turėjo nemažą skaičių mokinių ir savo sekėjų. Jo priešuose neapykanta išaugo į kerštą ir norą Jį nužudyti. Vieni Jį gyrė, kiti laikė suvedžiotu. "Minioje buvo apie jį daug šnekų. Vieni tvirtino: Jis geras, o kiti sakė: Ne, jis suvedžioja žmones" (Jn. 7, 12). Žydų tauta buvo suskilusi Jo atžvilgiu. Ypač prieš Jį ir Jo mokslą kovojo vyriausieji kunigai ir pariziejai, kurie nenorėjo priimti Dievo pasiuntiniu vargšo, neturinčio net kur galvą priglausti.

Tada Jėzus kreipėsi į minią aiškiais žodžiais, kuriais Jis pabrėžė savo dievišką kilmę. "Kas iš jūsų gali įrodyti manyje nuodėmę? Kada aš sakau jums tiesą, kodėl

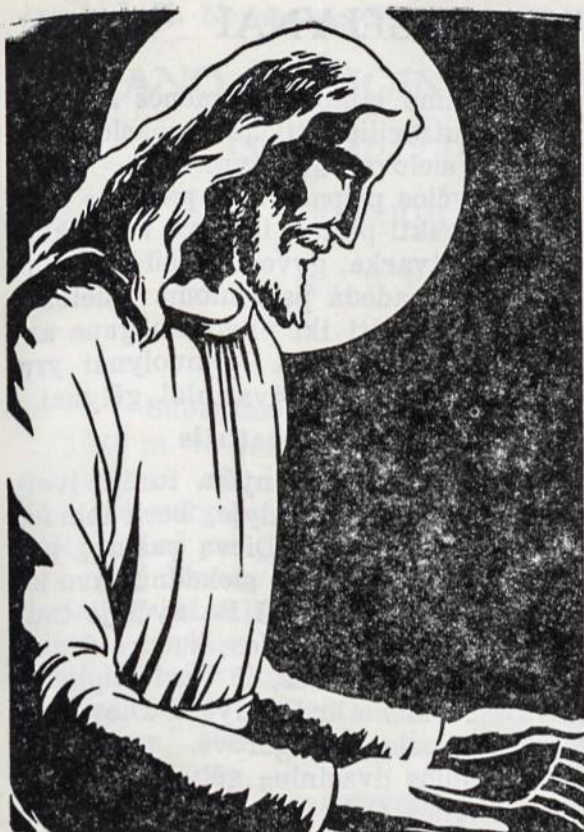
jūs manim netikite?" (Jn. 8, 46) — paklausė jis žydų. Ir toliau dar pridėjo tarsi priekaištą: "Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių. Jūs todėl neklausote, kad nesate iš Dievo" (Jn. 8, 47).

Žydų tautos vyresnieji negalėjo Jam atsikirsti. Jie negalėjo Jame įrodyti nuodėmės. Todėl tik saktu puolimu ir niekinimu jie ėmėsi Jį žeminti žmonių akivaizdoje, prikišdami, kad Jis yra velnio apsėstas. "Argi ne teisingai mes sakome, kad tu samarietis ir velnio apsėstas" (Jn. 8, 49). Tačiau Jėzus dar aiškiau jiems atsakė: "aš gerbiu savo Tėvą, o jūs darote man negarbę" (Jn. 8, 49). O tas, kuris atėjo žemėn vykdyti savo Tėvo valios, negalėjo daryti nei nuolaidų, nei pataikauti pasenusiems žmogiškiems papročiams, kuriais jie grindė savo elgesį ir iškrepė per pranašus gautą Dievo mokslą. Viešpats Jėzus, pabrėždamas, kad neturi nuodėmės, ir prisipažindamas savo priklausymą dangiškajam Tėvui, aiškiau norėjo pasakyti apie savo dievybę, kurios Jo priešai nenorėjo pripažinti ir nesistengė suprasti.

Amžinoji gyvybė

Amžinybės visi nori, bet ne visi į ją eina tikruoju keliu. Todėl Kristus tvirtai ir aiškiai nusako, ką reikia daryti, kad laimėtų tą laimingąją amžinybę su Dievu. "Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius" (Jn. 8, 51). Amžinybės laimėjimo kelias — tai laikymasis Kristaus žodžių, kuriuos Jis paskelbė ne kaip žmogus, bet kaip Dievo Sūnus. Dėl tos amžinybės laimėjimo žmonėms, Jis atėjo į šį pasaulį, gyveno žmonių tarpe ir buvo pasiryžęs kentėti kryžiaus kančią.

Ir čia žydai negalėjo suprasti, kaip Jis gali taip kalbėti apie mirties nugalėjimą. Mirė Abraomas ir pranašai, o Jis tvirtina duosiąs amžiną gyvenimą, apsaugą nuo mirties. Bet Viešpats Jėzus vėl tvirtai pa-

brēžia savo dievišķā pasiuntinybē. "Yra mano Tēvas, kurs mane garbina, apie kurį jūs sakote, kad jis esās jūsu Dievas. Bet jūs jo nepažīstate, o aš pažīstu jī; ir jei sakyčiau, kad aš jo nepažīstas, būčiau lygus jums melagis. Bet aš jī pažīstu ir laikau jo vārdus" (Jn. 8, 54-55). O Dievā tikrai ir aišķiai pažīnti tegali tik tokios pat prīgimties esās Dievo Sūnus. Joks žmogus Dievo pilnai pažīnti negali, nes berībē netelpa ribotame prote. Užtat Jēzus ir sako, kad jie Dievo nepažīsta, o Jis pažīsta Jī pilnai, laiko Jo vārdus īstīkīmai ir perduoda juos žmonēm teisingai.

Laikymasis Dievo vārdī, gyvenimas Kristaus mokslu yra tas tikrasis kelias į amžinājā laimē, tikrasis mirties nugalėjimas. Kristus už savo mokslā ir Dievo valios įvykdymā jau ruošēsi artīmai mirčiai, kad prisīkēlimu patvirtintų savo dievybē ir savo vārdī tikrumā bei teisingumā.

Jis yra nuo amžių

Savo buvimā nuo amžių Jēzus pabrēžē aišķiais vārdiais. Kai žydai Jam priminė

Abraomā, Jis jīems pasakē, kad Abraomas savo pranašīšku žvilgsniu "džiaugēsī, kad jis turējo matyti mano dienā; jis matē jā ir džiaugēsī" (Jn. 8, 56). Ir pažaliau dar pridējo: "Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums, anksčiau, nekaip buvo Abraomas, aš esu" (Jn. 8, 58). Ne — aš buvau, bet — aš esu. Tai reišķia, kad Jo buvimas yra amžinas, kuris neturi pradžios, nė pabaigos. Tai yra Dievo buvimas, nes Jis, būdamas antrasis Švč. Trejybės asmuo, gyvena amžinai. Jis dalyvavo pasaulio kūrīme, Jis dabar tik atējo laike žmones pakelti iš jų nuodėmingo gyvenimo.

Tačiau žydams to buvo jau perdaug. Jie, negalėdami Jo nugalėti vārdiais, griebēsī akmenų. "Taigi, jie ėmē akmenų, kad į jī mestų, bet Jēzus pasislėpē ir išējo iš šventyklos" (Jn. 8, 59), nes Jo laikas dar nebuvo atėjęs.

Nuodēmē — tai akmenys, taikomi į Dievā. Kai žmogus nori pateisinti savo nedorumą, nenori pakilti iš nuodēmės vergijos, nenori paklusti Dievo vārdiam, jis griebiasi tokių priemonių, tartum jomis jis galētų sunaikinti Dievā. Taip, iš širdies jis gali Dievā išvaryti, bet tai daro savo nelaimē. O reikia tik panaudoti Kristaus kančios nuopelnus, kad nuodēmei vietoj vėl įsigyventų amžinybei troškīmai.

▼ Remdamiesi naujaisiais astronominiais apskaičiavimais, mokslininkai mano, kad V. Jēzus mirē ant kryžiaus balandžio 7 d. 30 metais mūsų eros. Tos nuomonės yra teologijos profesorius kun. J. Blinzler (Vienoje), kurs parašē knygā "Jēzaus Teismas". Tos pat nuomonės yra ir G. Ricciotti, kurio stambų veikalā "Kristaus Gyvenimas" į lietuvių kalbā išvertē kun. Pr. Daukyns, MIC.

▼ Kalifornijos katalikai yra sudarę Jaunimo Auklėjimo Fondā, iš kurio statomos mokyklos. Kardinolas J. F. McIntyre pašventino 31 aukštesniąją to fondo pastatytā mokyklā. Pradžios mokyklų fondas pastatē 133.

DVASINIO GYVENIMO GĖLYNAI

Pavasario gėlės

Kai tik pavasaris prašvinta, iš po sniego miškuos, atšilusiuos laukuos ir darželiuose skverbiasi į saulę daigai, pasirodo stiebelis ir nušvinta augalas nuostabią gėlę, apsipila žiedais. Pievos ir laukai pasipuošia gyvu, gėlėtu kilimu. Pavasario gėlės žavi žmogaus akį.

Pas gėlininkus randame šiltadaržiuose daug parinktų, gražių ir labai brangių gėlių, pilnai išsivysčiusių, kokių laukai nepajėgia duoti. Gėlininko mokslas, apsauga, globa išugdo nuostabaus grožio gėles.

Žmogaus dvasinio gyvenimo plotuose vyksta panašiai. Pasitaiko užtikti dorą, taurų ir tobulą žmogų kartais labai nepatogiose dorai skleisti visuomeninėse sąlygose, — jis žiba savo tauraus asmens grožiu, savo sielos dorybėmis ir gerais darbais. O tie darbai protarpiais pareikalauja didvyriškos dorybės: nusižeminimo, kantrybės, ištvermės, atremtos į galingąją Dievo meilę. Tokie žmonės saulėmis šviečia savo visuomenei, tautai ir Bažnyčiai. Ir juo daugiau atsiranda tokių taurių, krikščioniškai tobulų asmenų visuomenėje ir tautos gyvenime, tuo gražesnė ir tobulesnė atrodo visa aplinka, visuomenė ir tauta. Jų sielos švėtumo pavyzdys patraukia žmonių minias prie Dievo.

Asmenybių gėlynai

Visai nesistebime, kad kilnios, taurios dvasios asmenys sueina į vieną vietą gyventi ir veikti, kad savitarpiai vienas kitam padėtų tobulėti, šventėti, kad lengviau apsisaugotų nuo dvasinių pavojų ir pasiektų galimos žemėje asmeninės krikščioniškos tobulybės. Tokių asmenų bendrija yra it koks dorybių šiltadaržis.

Dvasinio gyvenimo gėlynai yra Bažnyčios pripažinti vienuolynai. Vienuoliai, besiekdami visiems krikščionims privalomų tikslų: Dievo didesnės garbės ir savo sielos išganymo, įsijungdami į savo pasirinktas vienuolijas, jungtinėmis jėgomis stengiasi aprūpinti sa-

vo gyvenimo laiko, visuomenės ir Bažnyčios antraeilius tikslus mokslo, labdaros ir sielovados srityse.

Bažnyčios pripažinta ir paskirta vienuolijai veikti plotmė ir sritis su aiškiai apibrėžta tvarka, gyvenimo būdu ir linkme labai padeda pavieniams sieloms greičiau tobulėti iki pilno žmogaus asmenybės išsivystymo. Vienuolynai yra asmenybių ugdymo dvasiniai gėlynai.

Praeities patirtis

Amžių bėgyje Bažnyčia turėjo įvairiausių reikalų pasaulyje, besirūpindama, kad visi žmonės Dievą pažintų, pamiltų ir Jam tarnautų, siekdami savo išganymo. Ir atsiskleidė Bažnyčioje tauriausių asmenų bendrijos; sudarė dvasinės kultūros židinius, iš kurių spinduliavo visuomenei ir Bažnyčiai Dievo palaima ir visakeriopa gerovė.

Bet šiuos dvasinius gėlynus sudarydavo žmonės. O žmogus yra laisvas Dievo kūrinys. Jis linkęs ne vien siekti dorybių, bet ir apsileisti, nusilpti ir sunykti dvasia. Kai atsirasdavo tokios nuotaikos daugiau asmenų bendrijose, visa bendrija, dvasinis dorybių gėlynas, it šalnos pakastas, apsirgdavo ir, jei laiku nepasitaisydavo, iš Bažnyčios veiklos visai išnykdavo. Skaudžioji buvusių vienuolių ir vienuolynų patirtis, kad turėjo pasitraukti iš Bažnyčios gyvenimo ir veiklos, manau, paskatins rimčiau žvelgti į visą dvasios tobulinimo reikalą.

Tiesa, vienuolinis vienumos gyvenimas yra žinomas ne vien krikščionims. Beveik visose tautose atsiranda asmenų, norinčių būti sau vieni, pasišalinti nuo sudėtingų gyvenimo rūpesčių, įsigilinti į save ir spręsti pagrindinį klausimą: kam aš gyvenu žemėje, koks yra to gyvenimo tikslas ir kas manęs laukia po mirties.

Peržiūrėsime krikščionių vienuolių praeitį nuo pat krikščionijos pradžios, kad galėtume geriau suprasti mūsų dienų sudėtingą ir skaidrų Bažnyčios gyvenimą. **Kun. K. A. Matulaitis, MIC**

Kard. J. H. Newmanas

MANO RELIGINĖS PAŽIŪROS NUO 1839 IKI 1841 M.

TREČIOJI DALIS

Vertė kun. V. Bagdanavičius, MIC.

(16)

Sunkumai ir abejonės

1840 m. vienam draugui aš parašiau tai, kuo aš dabar noriu pasinaudoti: „Aš esu varginamas abejonių, ar savo raštuose aš ne per stipriai esu pasisakęs prieš Romą, nors manau, kad tai dariau gera valia, būdamas nusistatęs laikytis anglikoniškosios sistemos ir sakyti visa tai, ką mūsų teologai sakė, nepaisant to, ar buvau tai pilnai patikrinęs, ar ne.“ Man nepatiko didieji Angli-

Kard. J. H. Newmanas

jos teologai, jeigu jie mane paskatino sakyti tokius griežtus dalykus, kurių faktai nepatvirtina. Tačiau, apskritai imant, vistiek aš dar laikiausi to, ką aš buvau pasakęs prieš Romos Bažnyčią

savo „Pranašiškoje Pareigoje.“ Aš dar tebejaučiau įprastinių protestantų priekaištų jėgą prieš ją. Aš tikėjau, kad mes Anglikonų Bažnyčioje turime apaštalinę sukcesiją ir sakramentines malones. Aš nemaniau, kad jos izoliacijos ne būtų galima nugalėti, nors taip pat toli gražu aš nebuvo tikras, kad tai būtų galima padaryti. Aš nemačiau jokio aiškaus argumento, kuris įrodytų, kad ji yra pasidavusi klaidatikystei. Ir aš nebuvo tikras, kad ji negalėtų būti atstatyta pilname apaštaliname grynume ir pilnoje jėgoje bei pasiektų vienybės su pačia Roma, (kuri, savo ruožtu, turėtų išaiškinti savo mokslą ir saugotis jo piktnaudojimo). Taigi, mums reikia tik kantrybės ir vilties. Aš išėjau už Romos ir Anglijos Bažnyčių vienybę, jei, ir kada tik ji būtų galima. Aš dėjau visas pastangas, kad tuo tikslu būtų kas savaitę meldžiamasi.

Vis dar prieš Romą

Pagrindas mano priekaištų prieš ją, kuris man atrodė teisingas, buvo moralinio pobūdžio. Man atrodė, kad aš negalėčiau būti neteisingu, jei aš ją puoliau politinėje ir socialinėje veikimo srityje. Dogmatinės religijos susidėjimas su liberalais, aukštesniais ir žemesniais, man atrodė, pačios Apvaizdos ženklas, rodąs priešingą kryptimi, negu susivienijimas su Roma ir geresnė „apsaugos priemonė prieš popiežių“, negu trys tomai in folio, kuriuose, aš maniau, tos apsaugos buvo galima rasti. Kaip bebūtų, kai proga reikalaudavo, aš jausdavau pareigą pasisakyti, ką aš apie tai maniau, nors aš to ir nemėgau. Vieną

IŠGANYK SAVO SIELĄ!

MISIJONIERIUS RAŠO

Lotas buvo laimingas žmogus Sename Testamente. Angelas išvedė jį iš pamerkto Sodomos miesto. Angeliška būtybė pasakė jam: "Išganyk savo sielą!" Tai tinka visiems: "Išganyk savo sielą!"

Kiek daug žmonių atsidūrė pragare. Jie žuvo, savo sielos neišganė. Daug žmonių paskęsta ištaigose, girtybėje, pasaulio sukuriuose ir amžinai žūna. O žmogui yra svarbių svarbiausiai užduotis tai, išganyti savo sielą!

Tai yra svarbus dalykas, vienintelis dalykas ir asmeniškai tavo užduotis šioje žemėje.

1) Labai svarbu. "Ką padėtų žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, o savo sielai kėtų nuostolį?" (Mato 16, 26).

Brangesnio dalyko pasaulyje nėra, kaip siela... Turtai čia pasiliks, garbė

kartą tokia proga pasitaikė kai aš paskelbiau laišką 90-tojo traktato reikalu. Tame laiške aš parašiau: "Romas Bažnyčia, vietoj iškėlus prieš sielą šv. Trejybę, dangų ir pragarą, man atrodo, yra tik populiarė sistema, skelbianči šv. Mergelę Mariją, šventuosius ir skaistyklą." Aš atsimenu, ta proga vienam draugui aš pareiškiau nepasitenkinimą, kad man reikėjo taip sakyti. Bet aš pridūriau: "Kaip aš galėčiau tokio pasiskųkymo išvengti, jei aš taip manau? Ir aš iš tikrųjų taip manau. Mano vyskupas man liepia pasisakyti, ką aš manau. Ir, trumpai drūtai, čia tai ir yra." Tačiau aš atsimenu Hurel Froudės žodžius man pasakytus, beveik prieš pat mirtį: "Aš turiu dar kartą protestuoti prieš tavo keiksmus ir piktžodžiavimus. Kas gero gali iš to išeiti? Aš tai vadinu meilės trūkumu ir perdėjimu." Kaip mes patys galime būti klaidingi daugeliu atžvilgių, tai tik palaipsniui gali mums atsidengti."

pranyks, kūno malonumai su mirtimi pasibaigs.

Žmogus, patekęs į gaisrą, žūtbūt nori išlikti gyvas. Taip daro, kad savo gyvybę išgelbėtų... O ką darai, kad savo nemarią sielą išgelbėtumei? Nes, jei savo sielos neišganysi, tikrai pražūsi.

Kristus pamoko, ko vertas žmogus ir jo siela. Jis nužengė iš dangaus, įsikūnijo, gimė, kentėjo ir mirė, kad išganytų žmogų. "Jūs esate atpirkti... ne gendančiais auksu ar sidabru, bet brangi krauju Kristaus" (1 Petr. 1, 18). O Kristaus kraujo vertė yra dieviška, begalinė. Tiek yra verta mūsų siela.

2) Vienintelis dalykas. Sveikata yra brangi dovana, bet galima gyventi ir be sveikatos. Duona ir maistas yra reikalingi, bet bus diena, kada negalėsi valgyti. Gyvybė yra brangesnė už maistą. Bet sielai pasitraukus, kūnas mirs. Siela yra brangesnė už kūno gyvybę.

Kas iš to, jei gyvetume daug metų, o nesirūpintume savo siela?

3) Asmeniškai reikalingas. Kitam negali pavesti savo sielos išganyimą. Kitas žmogus, tiesa, gali padėti tau: malda, geru patarimu ir pavyzdžiu. Kunigai skelbia Dievo žodį ir teikia šv. sakramentus. Bet jie negali tavęs išganyti, jei pats nenorėsi pasinaudoti Dievo pagalba.

Šventas Augustinas sako: "Dievas sukūrė tave be tavęs, bet negali išganyti tavęs be tavęs". Sielos išganymas yra asmeninis darbas ir rūpestis. Naudokis Dievo malone, kad galėtum Dievo įsakymus įvykdyti. Tai pataria ir šv. Povilas: "Vykdysite savo išganyimą su baime ir drebėjimu" (Pilyp. 2, 12).

Daugelis žmonių nustumia savo sielos išganyimą į savo gyvenimo pabaigą. Ir pavėluoja, netikėtai mirčiai užklupus. Taip daryti nėra protinga.

Kai laivas pavojuje ar skęsta, tai siunčia vieną skubų ženklą: S.O.S. (Iš-

MAČIAU ŠVENTĄJĮ

Kadangi 1931 ir 1934 metais pavarai išsiliejęs Nemuno vanduo pasiekė baziliką ir užliejo vyskupų kriptą, ark. Jurgio karstas vandens buvo pakeltas iki atatvaros viršaus. Vandeniui atslūgus, nusėdo ir karstas, tačiau vienu šonu užkliuvo už atatvaros sienos ir liko pakrypęs į šoną. Iš karsto ėmė tekėti rausvas vanduo. Buvo aišku, kad vanduo pateko ir į patį karstą.

Marijonai susirūpino ark. Jurgio kūno likimu. Buvo bandyta per langelį karsto padėti atitiesti, bet nepavyko. Atvykęs į Lietuvą, Marijonų Vienuolijos generolas A. Cikoto gavo Kauno arkivyskupo J. Skvirecko leidimą paimti arkivyskupo Matulaičio kūną iš bazilikos kriptos ir pergabenti į Marijampolę.

Išimti kūną iš kriptos ir paruošti kas reikia pergabenimui (įdėti į naują karstą ir atlikti įvairūs formalumai) iš Vienuolijos pusės buvome paskirti mudu su kun. J. Aleksa.

Taigi ėmėmės darbo: 1934. X. 18. ark. Jurgio karstas buvo išimtas iš atatvoros. Jį pajudinus dar gausiau ėmė bėgti iš jo vanduo. Ažuolinis karstas buvo jau apipuvęs, lentos viena nuo kitos atsokusios. Išėmus iš jo antrą metalinį karstą ir jį apžiūrėjus, pasirodė, kad jame yra dvi skylės. Per jas potvynio metu buvo patekęs vanduo į vidų.

Po poros dienų (X. 20), dalyvaujant Kauno Metropolijos Kūrijos ir bazilikos prepozitui (klebonui) kan. P. Dogeliui, Marijonų Vienuolijos Vyr. Vadovui A. Cikoto, daktarui A. Gyliui ir mudviem su kun. J. Aleksa, Kauno graborius M. Nartkus atidarė metalinį karstą.

gelbėk mūsų sielas). Kiekviena negalė ar liga siunčia jums tą patį ženklą: "Išganyk savo sielą!"

Nutarkime: Būtinai turiu išgelbėti savo sielą.

Kun. Kazys Vengras, MIC

Vaizdas buvo liūdnas: drabužiai šlapi, apipuvę, karste dar yra vandens; velionies veidas pajudęs, nosies ir lūpų jau nėra, todėl matyti dantys; kūnas, vandeniui pajudinus karstą, kiek paslinkęs žemyn, pasviręs ant šono. Man tada gyvai prisiminė jo dienoraštyje 1911. I. 13. užrašytas prašymas: "Jei valia prašyti, tai duok, Viešpatie, kad aš būčiau Tavo Bažnyčioje nelyginant ta mazgotė, puodkelė, kurią viską valo, o suvartoję meta šalin kur į tamsiausią ir bauriausią kampą; tegul ir aš taip tapčiau suvartotas ir sunaudotas, kad tik Tavo Bažnyčioje būtų nors koks kampelis geriau išvalytas, kad tik Tavo name būtų šiek tiek švariau ir skaisčiau". — Visa tai matant ir prisimenant, negalėjau sulaikyti ašarų: Jis išvalė, išpuosė Lietuvos Bažnyčią ir štai pats, tik po septynerių metų, panašus į sunaudotą skudurą...

Vienas tačiau dalykas visus nepaprastai nustebino — tai nebuvimas įprasto lavono tvaiko. Gydytojas buvo atsigabenęs dezinfekcijai ir tvaikui sumažinti atatinkamų vaistų — chemikalų, bet jų vartoti neberekėjo. Karste buvo jaučiamas tik pūvančių drabužių silpnas kvapas.

Sekančiomis dienomis (X. 21-23) kriptoje buvo pastatyti elektriniai pečiai, kad šiek tiek išdžiovinti kūną, Matulaičio karsto apačioje buvo padaryta skylė išleisti viduje esantį vandenį.

Kai jau visa kiek išdžiūvo, buvo galima ruošti perdėti ark., Jurgio kūną į naujus karstus. Tai buvo atlikta 1934. X. 23., dalyvaujant be aukščiau sumintų asmenų dar ir Kauno miesto gydytojui dr. S. Virkučiui. Rengiantis kūną pakelti, gydytojai baiminosi, kad kūną pajudinus, kaulų sujungimams jau esant supuvusiems, lavonas tiesiog subyrės. Todėl iš karto buvo manyta neimti kūno iš seno metalinio karsto, o su senu įdėti į naują. Bet pabandžius pakelti kūną,

pasirodė, kad jis yra sustingęs, stangrus ir todėl be jokio vargo pora asmenų, vienas už pečių, kitas už kojų lengvai, tarsi ką tik mirusį, perdėjo į metalinį karstą. Liturginiai drabužiai, gero kai išdžiovinti, buvo palikti tie patys, tik kūnas pridengtas balta drobule. M. Nartkus aklinau užnitavo metalinį karstą ir įdėjo į naują ažuolinį karstą.

Sekančią dieną vėl iškilmingas iš Kauno išlydėjimas. Smarkiai lyjant, ark. J. Skvirecko vadovaujama procesija, su visų Kauno bažnyčių vėliavomis, dalyvaujant visiems Lietuvos vyskupams, valdžiai ir minioms tikinčiųjų, nusitęsė nuo bazilikos iki stoties per visą miestą. Marijampolėje dar iškilmingesnis sutikimas, kur laukė daugybė dvasiškių iš visos Lietuvos ir vėl minios, minios. Nors smarkiai lijo, buvo darbo dienos vakaras, bet žmonių tokia daugybė, kad taką per Bažnyčios gatvę ir šventorių turėjo padaryti kariuomenė, išrikiuota šalimis vyras prie vyro. Po iškilmių ir pamaldų ark. Jurgio kūnas padėtas naujame granito akmens kape Marijampolės bažnyčios šv. Jėzaus širdies koplyčioje, kur laukia visotino prisikėlimo dienos. Į šias iškilmes buvo atvykęs ark. Jurgio mokslo draugas Podlackijos vyskupas Przedzieckis.

Tokie mano su ark. Jurgiu Matulaičiu susitikimai ir jų įspūdžiai. Kartais pagalvoju: jei mirus nebūčiau vertas regėti Viešpatį veidas veidan, man pakaktų, kad bent galėčiau matyti Dievo

MOTINAI

*Palydėjai mane tu lig vartų
Glostei galvą sugrubusiais pirštais:—
"Prisiminki, mane, sūnau, kartą
Ir tu Lietuvos neužmirši".*

*Ašėjau, nuėjau per arimus
Nuliūdęs lyg rudenio rytas.
Tu verkei kaip pušaitė parimus
Bėgalinės audros apkarpyta...*

*Paskui bėgo nelaisvėje dienos
Tokios niūrios ir skaudžios į priekį
Aš šaukiausi Tavęs mėnesienoj:
"Mamyte, ateiki manęs išgelbėti!"*

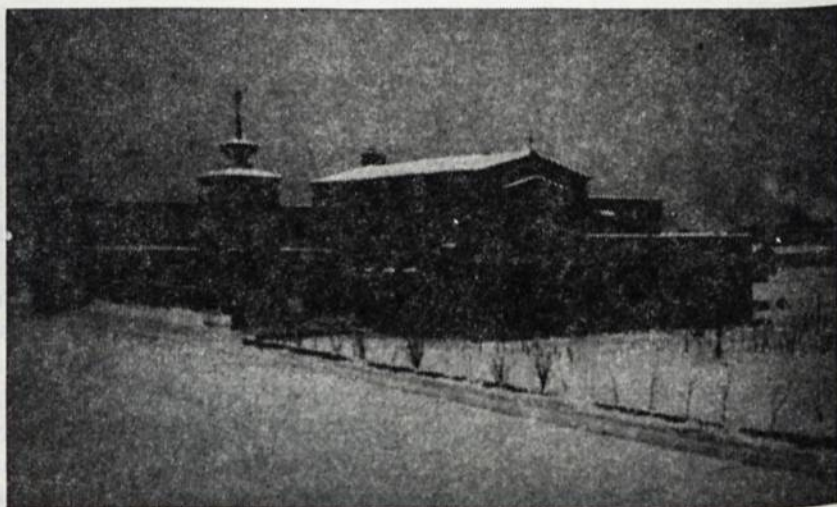
*Tu meldeisi prie kryžiaus suklupus
Ir prašei pas Aukščiausią malonės.
Meilė degė sukrūvintos lūpos,
O širdis kaip jūra vaitojo...*

*Bet tu negrižai į Tėvynę
Apkabinti Mamytės senos:—
Rusai laisvėn duris užrakino
Ir paniekino vardą tautos.*

*Tu sukrovei gyvenimo gūžtą
Svetimoje pasaulio šaly.
Bet audriose kaip medis nelūžki,
Nes lietuviu užgimęs esi!*

I. PASUSVYS

Tarno ir šventojo veidą, kuriame čia ant žemės jau atsisispindėjo amžinasis Grožis. Tad koks jo veido grožis turi būti tada, kad jį apšviečia amžinoji šviesa. Nes "teisieji žibės, kaip saulė, savo Tėvo karalystėje". (Mat. 13. 43).

Marijonų
Vienuolynas
Prie „Draugo“
Nakties metu
Pavasarijant

Su mūsų bendradarbiais

Metinis Seimas

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugija daro kas metai nuveiktų darbų apžvalgą metiniame seime. Į jį atvyksta bendradarbių skyrių ir įvairių kitų draugijų atstovai pasitarti ir kartu su kunigais marijonais užsibrėžti sekančioms metams darbus.

Šiomet yra 35-sis bendradarbių metinis seimas. Jis bus Kančios sekmadienį, balandžio 8 d. Prasidės "Draugo" namo koplyčioje 11 val. šv. Mišiomis; paskui bus pietūs, pats seimas ir palaiminimas švč. Sakramentu.

Šūkiiai

Šiomet seimo šūkiu yra priimta: **MALDA ir AUKA.**

Visiems mūsų darbams reikalinga yra Dievo palaima. Ji gaunama maldoje. Reikia melstis. Dievo darbus žemėje dirbdami, tikėjimo tiesas skleisdami ir jas aiškindami, tikimės Dievo pagalbos. Bet kai prie savo žmogiškųjų pastangų pridėdame maldą, — esame tikri, jog Dievas išklaussys.

Mums reikia daug maldų Dievo Tar-no arkivyskupo Jurgio beatifikacijos byloje. Viena, kad būtume verti susilaukti palankų Bažnyčios sprendimą, o antra, kad asmenys, nuo kurių priklausos bylos greitesnė eiga, nedelstų, bet atliktų Bažnyčios numatytus jiems skirtus veiksmus. Negalėdami kaip kitaip juos paveikti, turime kreiptis į visagalią Dievą, kad jiems padėtų savo pareigas tinkamai eiti.

Mūsų darbai laukia ir aukos.

Aukojasi darbui marijonai kunigai ir broliai, įvairiais būdais ir priemonėmis platindami Kristaus Karalystę žmonių širdyse. Raštai, knygos, laikraščiai, pamokslai, konferencijos, pasikaitos ir visos kitos sielovados darbas, padedant parapijų kunigams, yra kunigų marijonų aukos darbai. Broliai prie spaudos mašinų netiesioginiu būdu platina tą pačią Dievo Karalystę.

Tenka pasidžiaugti, kad Bendradarbių Draugijos dėka ir kitiems geradariams paremiant marijonų vienuolijos visuomenės labai daromus darbus, turime gerų priemonių darbui vystyti, plėsti ir tobulinti. Bet čia besiplečiant darbams, vėl tenka atsižvelgti į dosnią ranką tų, kurie gali padėti naštas ir sunkenybes pakelti ir kliūtis nugalėti. Tai gi, reikalinga ir Jūsų auka ir Jūsų pagalba.

Knygos

Svarbus apaštalavimo darbe įrankis yra laikraštis. Jis remtinas visais priemonėmis būdais. Juomi susiriša bendradarbiai su viso pasaulio katalikų veikla, daug ko pasimokydami.

Nemažiau yra svarbi apaštalavimo darbe katalikiškoji knyga. Ji pasilieka skaitytojo knygynėlyje metų metais, teikdama šviesos, patarimo ir nurodymų religiniais klausimais. Vaikai ir vaikaičiai ja gali pasinaudoti. Rimta, dalykiškai parašyta knyga yra didelis turtas. Jai parašyti autorius daug laiko sugaišo, daug mokslų turėjo išieiti. Rimta, religinė knyga yra kartu tautos ir visuomenės kultūros rodyklė.

Tėvai marijonai, norėdami paskatinti rašytojus kūrėti religines knygas, paskelbė 1962 m. religinės kūrybos varžybas, konkursą. Veikalai siųstini "Lai-vo" redaktoriui prieš rugsėjo 1 d. šių metų. Geriausias, varžybas laimėjęs veikalas, bus skelbiamas "Laive", o autorius gaus \$500.00 dol. dovaną ir garbę.

Konkursas mažai ką padės, jei mažai bus knygų skaitytojų, pirkėjų.

Ir čia mūsų Bendradarbiai turės atkreipti dėmesį ir surasti tinkamas priemones plačiau paskleisti religinio turinio lietuviškas knygas.

Laukiame Jūsų sumanymų ir Jūsų talkos, kad religinės knygos būtų rašomos, spausdinamos ir platinamos.

Kun. K. A. Matulaitis, MIC

Klausimai ir atsakymai

Dirbu prie gatvių valymo. Kartais randu šiukšlių dėžėn išmestus dar galimus naudoti daiktus. Jei juos pasiimu, ar turiu pasisakyti per išpažintį, kad paėmiau svetimą daiktą? **Molis**

Nereikia. Nebent per klaidą būtų išmestos brangenybės, pinigai. Tuomet reikėtų atkreipti savininko dėmesį. Jei jis ir brangenybių atsižada, tai jos bus to, kuris jas priglaus. Išmetami šiukšlių dėžėn daiktai yra skiriami sunaikinti ar sudeginti; jie jau neturi savininko.

Negaliu suprasti, kaip kai kurie katalikai tėvai siunčia savo jaunas dukreles į pavojingas įstaigas tarnauti ir nepadoriai uždarbiauti! Vienas pasakė, nelysk į ne savo reikalą. Kur aš noriu, ten ir siunčiu dukterį. Ji man visa priklauso su kūnu ir su siela. Argi galima preikauti žmonių sielomis?

Worcesterietė.

Jūsų minimas tėvas labai klysta. Duktė nėra gryna tėvo — motinos nuosavybė; ji yra ir Dievo nuosavybė. Jos asmuo taip pat brangus, kaip ir jos tėvų. Ji skirta amžinajai laimei, kaip ir jos tėvai. Ir tėvai privalo padėti savo dukrelei gyvenimo tikslą pasiekti. Tėvai turi aiškių pareigų savo vaikams. Štai jų kai kurios.

Privalo protingai mylėti savo vaikus. Turi juos išauklėti Dievui ir jų amžinajam gyvenimui, išmokydami juos patys, ar kitų pagalba, pažinti Dievą, jį pamilti, suprasti Dievo 10 įsakymų ir Dievo apreiškimas tiesas bei sustiprinti jų dorą. Iš čia seka, kad tėvai privalo duoti vaikams katalikiškąjį auklėjimą. Jį jie gauna katalikiškose mokyklose. Taigi, privalo vaikus siųsti į katalikiškas mokyklas.

Be to, tėvai privalo rūpintis savo vaikų ir žemės gerove. Turi saugoti jų sveikatą, gyvybę; privalo teikti vaikams maistą, drabužį; privalo paruošti juos gyvenimui ir reikale sušelpiti. Vaikai yra savo tėvų turto natūralūs paveldėtojai. Bet vargas bus tiems tėvams,

kurie papiktina, į blogą palenkia savo vaikelius. Išganytojas pasakė: "Kas papiktina vieną iš šitų mažutėlių, kurie į mane tiki, tas vertas, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užnertas jam ant kaklo ir kad jis būtų nuskandintas jūros gilybėse" (Mato 18, 7).

Ar gali žmogus netekti tikėjimo, sunkiai nusikalsdamas prieš kurį nors Dievo ar Bažnyčios įsakymą? Kad svarbiame dalyke neklusnumas Dievo žinomi valiai sugriauja meilę, man suprantama, bet ar nustojama ir tikėjimo?

C. A.

Sunkiai nusikalsdamas žmogus Dievui pražudo meilę Dievui, nustoja pašvenčiamosios Dievo malonės, visų surinktų nuopelnų, pasidaro nebepajėgus pasitaisyti ir yra nevertas pagalbinių Dievo malonių, bet tikėjimo nenustoja tuoj pat, nebent tiesioginiai prieš tikėjimą nusikalstų, išsižadėdamas tikėjimo ir Dievo. Padėtis tikrai pavojinga. Reikia, kad pradėtų pats melstis, ar kiti melstųsi už nusidėjėlių, ir tuomi gautų jam Dievo pagalbines malones, vedančias į atgailą.

Man žinomi keli jaunuoliai (16-20 metų) katalikai gyvena ne taip, kaip turėtų. Atrodo, tikėjimo nustoję. Kokios priežastys naikina žmoguje tikėjimą Dievui?

C. A.

Tikėjimo tiesų nežinojimas, nesupratimas; palaidas gyvenimas, labai didelis išdidumas, religinių pareigų nepaisymas, blogi draugai, bedieviškos knygos, nedori paveikslai ir visi sunkūs nusikaltimai Dievo dešimčiai įsakymų.

Dievo pareikštas tiesas, kurias Bažnyčia pateikia mums tikėti, privalome visas priimti ir išpažinti visu nuolankumu: V. Jėzus pasakė: "Aš garbinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad tu paslėpei nuo išmintingųjų ir gudriųjų ir tai apreiškei mažutėliams" (Mato 11, 25).

žinios iš katalikiškojo pasaulio

▼ **Londono (Anglijoje) čekai**, minėdami Pragos arkivyskupo Juozapo Beran vienuolikos metų kalinimą komunistų kalėjime, turėjo Jėzuitų bažnyčioj pamaldas ir uždegę simbolinę žvakę, spygliuotų vielų apsuptą.

▼ **Detroit, Mich. Chryslerio įmonės** 45 tarnautojai kas antradienį per pietus kalba ražančių už pasaulio taiką; tai daro jau 15 mėnesių.

▼ **Hong Konge apie 150.000 žmonių** gyvena nedideliuose laiveliuose. Visa šeima vyksta žvejoti į jūras; tai vėl grįžta uostan. Vaikai neturi progos lankyti mokyklos. Tai patyręs kun. Steponas B. Edmonds, kuris vadovauja apie dvylikai kitų mokyklų, įkūrė savo rūšies naują mokyklą. Tai "vandens vaikams" mokyklą. Įruošė platų miegamąjį ir mokyklai kambarį. Kai tėvai išvyksta žvejybai, — vaikai pasilieka mokyti.

▼ **Kanadoje, St. Jerome, Que.** sudėgė Krikščioniškųjų Brolių aukštoji prekybos kolegija, statyta prieš 66 metus. Nuostolių gaisras padarė apie \$500.000 dol.

▼ **Čekoslovakijoje komunistai atėmė** vienuolyną Tepla vietovėje, ties Karlovy Vary. Neturėdami ką veikti su atimtu pastatu, sugalvojo įkurti bedievišką muzėjų.

▼ **Madison, Wis. vyskupija**, minėdama savo ganytojo 50 metų kunigystės sukaktį, stato, kaip dovaną vyskupui, mažąją seminariją, kuri talpina 200 auklėtinių.

▼ **Bostono arkivyskupas kardinolas R. Cushing** atsigulė į šv. Elzbietos ligoninę, Brighton, Mass., norėdamas pagydyti savo skrandžio žaizdas. Porą savaitių išgulėjęs ligoninėje, grįžo namo.

▼ **Kongo Leopoldville arkivyskupas Feliksas Scalais** kviečia kongiečius į didesnę tėvynės meilę, neskaldant jos tarp atskirų valstybės kraštų.

▼ **Lenkijos kardinolas Steponas Višinskis** sugrįžo iš Romos į Varšuvą. Užsienyje viešėjo pora savaitių.

▼ **Liverpoolio, Anglijoje, arkivyskupas J. C. Heenan** savo Gavėnios laiške tikintiesiems patarė, besiekiant krikščionių vienybės, neprimesti blogos valios nekatalikams. Reik kantriai išklaisyti jų užsipuolimus prieš katalikų tikėjimą, kurio jie paprastai nežino. Būk visada pasirengęs paaiškinti tikėjimo tiesas; bet susilaikyk, jei nepajėgi susivaldyti, esi įsikarščiavęs. Kalbėdamas su nekatalikais tikėjimo reikalais, neklaidink, esą, mokslo skirtumui nėra esmingi. Negali neigti, kad Katalikų Bažnyčia teigia, jog ji yra viena ir tikroji Kristaus įkūrtoji Bažnyčia. Galima su nekatalikais kartu kalbėti Tėve mūsų, Tikėjimo išpažinimą ir su jais privačiai melstis. Padėk nekatalikams labdaros darbuose, bendruomenės reikaluose, unijos klausimuose, duodamas geros dvasios pavyzdį. Žinok, jog visų svarbiausias reikalas, tai padėti nekatalikams suprasti tikėjimo tiesas.

Arkiv. Heenan yra gerai pažįstamas Anglijos lietuviams; dažnai jis atsilanko į mūsų tautines šventes, yra Lietuvos laisvės draugas.

▼ **Švč. Širdies Moterų Universiteto** Tokio (Japonijoje) prezidentė yra vienuolė Motina Elzbieta Britt. Japonų vyriausybė apdovanojo ją Imperijos Ordinu, paminint jos 25 metų mokytojavimo darbą.

▼ **Prancūzijos vyriausybė** padovanojo aštuonis didelius langus benediktinų abatijai St. Benoit du Lac, Que. Kanadoje. Abatija baigiama statyti.

▼ **Šv. Onos bazilika de Beauprė (Kanadoje)** pakeis savo išvaizdą, nes jos bokštai priduriami ir vietoj buvusių 206 pėdų aukščio, ši pavasarį turės 300 pėdų.

▼ Japonijoje, 8 metų mokinė Kyoko Honda-san katekizmo pamokoje nutarė, kad bus maloni ir parodys palankumo visų niekinamam ir asilu vadinamam berniukui. Mokyklon grįžusi, taip ji ir padarė; pagyrė jo piešinius, jais pasigrožėdama. Berniukas, patenkintas pagyrimu, išstatė savo piešinius kartu su kitais varžyboms. Ir jis varžybas laimėjo. Pakilo jo vardas; visi draugai laiko jį sumaniu, o Kyoko jį dabar vedasi jau į katekizmo pamokas. Nuotykį papasakojo ten buvęs kun. B. A. Gramelspacheris.

▼ Kanadoje, Valleyfield, Que., ugnis sunaikino anglikonų šv. Morkaus bažnyčią, statytą 1896 m. Visas miestas yra daugumoje katalikiškas, tik 90 šeimų anglikonai. Katalikų klebonas prelatas J. D. Cadieux paragino savuosius pagelbėti kaimynams atstatyti savo šventovę. Katalikai gausiai į tai atsiliespė. Sujaudintas katalikų dosnumu, šv. Morkaus parapijos dvasiškis viešai dėkojo katalikams. Tikisi šiais metais atstatyti 1961 m. gruodžio 8 d. gaisro sunaikintą bažnyčią.

▼ Roma. Bažnytinių teisių tarėjas Vatikano sekretarijate arkiv. Dino Staffa pareiškė žurnalui Studi Cattolici, jog Kubos valdovas Castro yra užsitraukęs daugiopą Bažnyčios bausmę — ekskomuniką už Bažnyčios persekiojimą Kuboje, jei jam primetamos kaltės yra tikros.

▼ Japonijoje pirmoji katalikų vyskupija buvo mieste Funai įkurta 1558 m. Ten Kristų skelbė šv. Pranciškus Ksaveras 1551 m. Bet 16 ir 17 a. katalikai buvo žiauriai persekiojami. Iš tų laikų Japonijos susilaukė daug kankinių.

Pereitais 1961 m. gruodžio mėnesį atgaivinta pirmoji vyskupija Oita mieste. Jos pirmas vyskupas buvo pakonsekruotas apaštalinio internuncijaus Japonijai, arkiv. Dominico Enrici, kovo 26 d. Vysk. Petras Saburo Hirata tuoj apims valdyti vyskupiją.

▼ Milwaukee, Wis. arkivyskupija turi 286 parapijas. Jose bus daroma rinkliava 27 labdaringsiems arkivyskupi-

jos įstaigoms ir parengiamajai klierikų seminarijai. Norima gauti \$1,200.000 dol. Rinkliavą darys 15.000 vyrų, eidami per namus balandžio 1-15 d.

▼ Romoje, pakeliui į šv. Petro baziliką, naujai pastatyta šv. Katarinos Sienietės didžiulė statula, paminint 500 metų sukaktį nuo jos kanonizacijos. Ji gyveno 1347—1380 m. Yra Italijos globėja, kaip ir šv. Pranciškus Asyžietis.

▼ Buvęs Rusijos caro diplomatas, vėliau įsijungęs į Katalikų Bažnyčią ir savo 67 amžiaus metais tapęs rytų apeigų kunigas Nikalojus Bock mirė, sulaukęs 80 metų. Prieš 14 metų jis įstojo į tėvų jėzuitų vienuoliją. Paskutiniaisiais metais rašė rusiškai dvasinio turinio knygas.

▼ Kinijos komunistai išlaikė kalėjime vienuolę seselę Jeanne de St Pacificque šešerius metus ir išleido ją laisvėn numirti. Ji tuoj mirė.

▼ Amerikiečių Ford Foundation paskyrė Kongo universitetui Lovanium \$100.000 dol. dovanų, kad toliau tęstų tyrimo darbus ekonominėje ir gyventojų klausimų srityje.

▼ Indijoje, Trivandrum, į katalikų Bažnyčią įsijungė 70 šeimų vieno mėsio laiku. Daugumoje tai buvo jakobitų ir tomiečių Rytų Apeigų atsiskyrusieji krikščionys.

▼ Šeimų Ražančiaus apaštalas, kunigas Patrikas Peyton, C.S.C., buvo paskiausia Filipinuose. San Fernando vietovėje susirinko jo paklausyti ir kartu su juo ražančių sukalbėti per 200.000 žmonių.

Jau 20 metų kai kun. Peyton platina šeimų Ražančiaus sąjūdį, įnešdamas į šeimas maldą, taiką ir Dievo palaimą. Iki šiol yra jam pasižadėjusių kalbėti šeimose ražančių viso 16,400.000.

▼ Dieviškojo Žodžio Misijonierių vienuolija, anot kun. Henriko Emmerich, turi dabar 5,400 vienuolių su įžadais. Jų sielovadai yra patikėta 3,700.000 žmonių.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

● **Stambiausioji pereinamasis metais JAV** išėjusi religinio turinio knyga yra prelato M. Krupavičiaus "Kunigas Dievo ir žmonių tarnyboje". Turi 723 pusl. Kaina \$7.00. Apie ją gražiai rašė K. Šilinis "Draugo" Nr. 65, kovo 17 d. laidoje.

● **Daug palankių atsiliepimų susilaukė** ir kun. K. A. Matulaičio, MIC. knyga "Meilės Ugnis". Ji turi 360 pusl.; kaina \$4.00. Skirta žmogaus dvasinei asmenybei ugdyti.

● **1962 m. Londone, Anglijoje, marijonai** išleido kun. Pr. Dauknio, MIC paruoštą stambaus veikalo vertimą: "Kristaus Gyvenimas". Knygą parašė G. Ricciotti. Tai mokslinis veikalas 965 puslapių, skirtas geriau pažinti V. Jėzų ir jo laiko žmones. Kaina \$7.00 dol.

● **Svečias iš Romos, kun. dr. Povilas Jatulis, Lietuvių Istorijos Draugijos** valdybos posėdyje pasidalino žiniomis, ką veikia Romos lietuviai istorikai ir kokius veikalus rašo. Įvairiuose Romos vienuolijų ir Vatikano archyvuose at randami vis nauji, Lietuvą liečiantieji, dokumentai. Jų šviesoje pilnėja Lietuvos gyvenimas praeityje.

● **Lietuvių Fondo valdyba sudaryta Tarybos** posėdyje kovo 7 d. ir patvirtinta: pirm. Teodoras Blinstrubas, vicepirm. Antanas Rūkštelė, sekr. Jonas Vaičekonis, išdin. dr. Vladas Šimaitis. Žinių spaudai teikėjas — Stasys Rauckinas.

● **Toronto, Ont. kovo 11 d. Prisikėlimo** parapijos salėje įvyko seniai lauktos iškilmės: jaunimo dramos konkurso premijos įteikimas rašytojai Pukelevičiūtei. Už labai vertingą veikalą ji laimėjo \$1.000.00 dovaną, skirtą JAV Lietuvių Bendruomenės. Salėje buvo kupina.

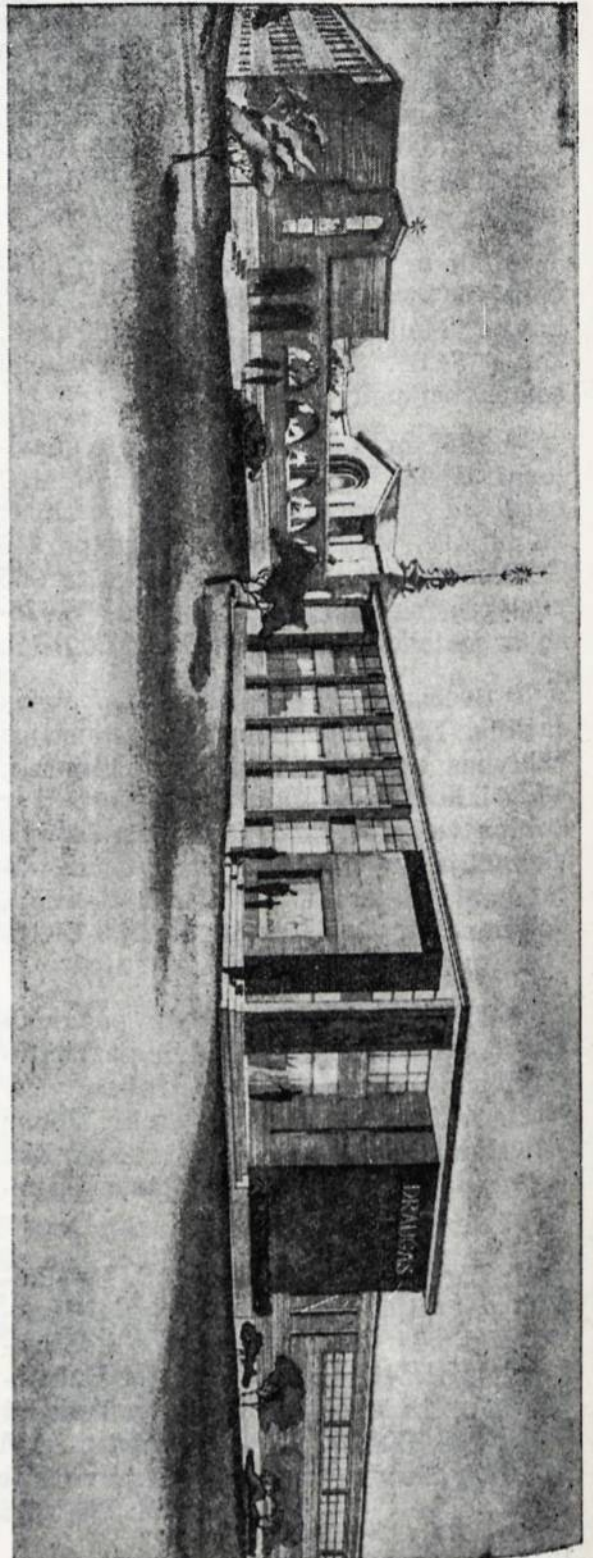
● **Religinės kūrybos konkursą, kurį** vykdo "Laivo" redaktorius, pakartotinai paskelbė dienraštis "Draugas" kovo 17 d. laidoje. Už geriausiąjį religinį veikalą bus duodama \$500.00 dol. dovana.

● **Rochester, N. Y., Lietuviai turi savo** radijo valandėlę jau 12 metų. Jai palaikyti yra susidaręs radio klubas. Dabar klubo valdyboje dirba: Pr. Saladžius, P. Puidokas, A. Cieminis, B. Krokys, Vyt. Žmuidzinas, R. Kiršteinis.

● **Chicago, Ill. veikia Lietuvių Opera.** Statoma Verdi 4 veiksmų opera AIDA. Spektakliai bus balandžio 1 d., 7 d., ir 15 d. Chicagos Lietuvių Operos valdyboje veikia: Marg. Momkienė, Vyt. Radžius, V. Juška, Vac. Momkus, K. Skaigirys, Vyt. Kupcikevičius, Alg. Tinkūnas, Sof. Džiugienė ir kiti.

● **Cleveland, Ohio Moterų Sąjungos 36 kp.** per paskutinius dvejus metus išgautojo parengimuose pelno suteikė \$4.000.00 dol. auką parapijos naujai mokyklai statyti. Dabar kuopoje dirba: pirm. O. Mikelionienė, K. Magilienė, A. Baranauskienė, S. Miliauskienė, M. Žilinskienė, V. Katkauskienė, L. Valatkevičienė, E. Garnienė, J. Čiapienė, O. Juškienė ir E. Mikšienė.

● **Šv. Tėvo Jono XXIII svarbioji enciklika "Motina ir Mokytoja",** kuri nusakoma Katalikų Bažnyčios požiūrį į visuomeninius, socialinius klausimus, visame pasaulyje susilaukusi nepaprasto dėmesio, yra išversta į lietuvių kalbą. Tą didelį darbą atliko kun. prof. Pijus Dambrauskas. Enciklikai plačius paaiškinimus parašė kun. dr. P. Brazys, MIC, o ją savo lėšomis leidžia kun. prelatas Ignas Albavičius, minėdamas savo 50 metų kunigystės sukaktį. Enciklika bus apie 150 puslapių knyga.

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADARBIIŲ

TRISDEŠIMT PENKTASIS SEIMAS

bus 1962 m. balandžio (April) 8 d. — Kančios Sekmadienį
6336 So. Kilbourn Ave., Chicago 29, Ill.

Programa:

11:00 šv. Mišios, pamokslas
12:00 Pietūs
1:30 Seimo posėdis
5:00 Palaiminimas švč. Sakramentu.
Seimo šūkis MALDA ir AUKA.

Suejo 35 metai kai mirė Dievo Tarnas
arkiv. Jurgis Matulaitis-Matulevičius,
marijonų vienuolijos atnaujintojas.
Visus nuširdžiai kviečia

MARIJONAI

ir

*Tėvų Marijonų Bendradarbių
Chicago apskr. Valdyba*